

فرزندان، میوه‌های زندگی

ایجاد انگیزه^۱

برای تحقیق و مطالعه درباره موضوعی وارد فضای مجازی شدم و سایت‌ها و شبکه‌های متعددی را بررسی کردم؛ تا اینکه وارد سایت «مشرق نیوز» شدم و در این سایت چشمم به مطلب جالبی افتاد، با کنجکاوی تمام این مطلب را خواندم، نوشته بود: آمریکا و کشورهای غربی با همکاری سازمان بهداشت جهانی، در یک برنامه حساب شده و غیرانسانی، بسیاری از مردان و زنان کشورهای آفریقایی را عقیم کرده‌اند! این کار توسط واکسن‌های دوگانه کزاز و دیفتی ساخته شده در کمپانی‌های داروسازی آمریکایی اتفاق افتاده و از این طریق زنان و مردان زیادی در کشورهای فقیر را در قالب برنامه‌های به ظاهر انسان دوستانه واکسیناسیون برای همیشه عقیم نموده‌اند.

برخی از رسانه‌های خدمت گذار دنیای استکبار نیز ناگزیر به آن اشاره کرده‌اند. از جمله اینکه به دنبال استفاده پنهانی گسترده از واکسن‌های ضد باروری در سال ۱۹۹۵ شبکه خبری BBC طی برنامه مستندی با عنوان «آزمایشگاه انسانی» به این موضوع پرداخت و فاش کرد که در فیلپین واکسن‌های ضد کزاز آلوده‌ای استفاده شده که زنان این کشور را عقیم کرده است.^۲

مسئله کنترل جمعیت یکی از موضوعاتی است که رسانه‌های غربی پی‌درپی آن را تبلیغ می‌کنند و برنامه‌های دقیق و عمیقی برای رسیدن به این مطلوب در دستور کار خود قرار می‌دهند؛ اما چرا تمام رسانه‌های غربی برای کشورهای شرق نشین و به ویژه ایران کاهش جمعیت را توصیه می‌کنند؟

اهداف نهایی آنان از کاهش زاد و ولد نسل بشر و به ویژه در کشورهای مثل ایران چیست؟

برای خشتی ساختن نقشه‌های شوم استکبار جهانی و کشورهای سلطه‌طلب چه باید کرد؟

متن و محتوا

در دوران کنونی اهمیت استراتژیک موضوع «جمعیت» و کاهش یا افزایش آن بیش از پیش و به طور اورژانسی مد نظر سیاست‌مداران کشورهای تأثیرگذار قرار گرفته و جایگاه بسیار مهمی در عرصه برنامه‌ریزی‌های کلان داخلی و بین‌المللی پیدا کرده تا آنجا که حتی در سرنوشت انتخابات کشورهای بزرگی همچون روسیه تأثیرگذار بوده است.

۱. روش ابهام در موضوع.

۲. سایت مشرق نیوز، تاریخ انتشار: ۱۳۹۱/۵/۵.

در این شرایط، کشور ایران در مقایسه با بسیاری از کشورهای جهان، نرخ فرزند آوری بسیار نگران‌کننده‌تری دارد. زنان ایرانی با دارا بودن ۱/۸۷ فرزند در مکان ۱۴۴ ام جدول جهانی فرزند آوری قرار می‌گیرند. در حالی که اسرائیل در رتبه ۷۵، آفریقای جنوبی ۹۷، برزیل ۱۰۶، ترکیه ۱۱۰، فرانسه ۱۱۸، آمریکا ۱۲۲، و انگلیس رتبه ۱۳۷ را در این جدول به خود اختصاص داده و در مکان‌های بالاتر از ایران قرار گرفته‌اند.^۱

از این رو رهبر فرزانه و هوشیار انقلاب اسلامی از چند سال پیش تاکنون به موضوع سیاست کنترل جمعیت اشاره و ضمن تأکید بر لزوم بازنگری در این سیاست خاطرنشان کرده‌اند: «در اوایل دهه هفتاد اجرای این سیاست بنا بر مصالحی، صحیح بود؛ اما ادامه آن در سال‌های بعد خطا بود.»

مقام عظمای ولایت در بخش دیگری فرمودند: «بررسی‌های علمی و کارشناسی نشان می‌دهد که اگر سیاست کنترل جمعیت ادامه پیدا کند، به تدریج دچار پیری و در نهایت کاهش جمعیت خواهیم شد، بنابراین مسئولان باید با جدیت در سیاست کنترل جمعیت تجدید نظر کنند و صاحبان رسانه و تربیون، از جمله روحانیون در جهت فرهنگ‌سازی این موضوع اقدام کنند.»^۲

این مسئله در آموزه‌های دینی نیز مورد تأکید قرار گرفته است. خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید: «وَ اذْكُرُواْ اِذْ كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَثَرَكُمْ^۳» به خاطر بیاورید هنگامی را که شما افراد کمی بودید؛ پس خداوند جمعیت‌تان را زیاد کرد.»

ازدیاد جمعیت و فرزند آوری و تکثیر نسل، یکی از نعمت‌های الهی است که مزایا و برکات فراوانی را در بر دارد که علاوه بر اینکه نصیب خود فرزند می‌گردد، مشمول «خانواده»، «جامعه» و «والدین» نیز می‌شود. افزایش جمعیت خانواده موجب افزایش نفرات اجتماع می‌گردد که این امر سبب رقابت، تلاش و پویایی جامعه و به گردش درآمدن چرخه تولیدات اقتصادی، نظامی و فرهنگی می‌شود.

همین امور موجب «نشاط و شادابی» خانواده‌ها و اجتماع شده و رخوت، سستی و کسالت و افسردگی از کانون خانواده و جامعه دور می‌سازد.

بر اساس منابع دینی فرزند، میوه و ثمره درخت زندگی مشترک والدین است که با دست خود این نهال را کاشته‌اند و دوست دارند از ثمره این درخت ریشه‌دار، بهره‌مند گردند.

ثمرات فرزند برای والدین

۱. سایت مشرق نیوز، تاریخ انتشار: ۱۳۹۱/۵/۵.

۲. بیانات در جمع کارگزاران نظام: ۹۱/۰۵/۰۳.

۳. اعراف/ ۸۶.

آیات و روایات، بیانگر این است که فرزند دار شدن، ثمرات و برکاتی برای والدین دارد که در اینجا به چهار مورد از این ثمرات و تأثیرگذاری‌ها اشاره می‌شود:

۱. فرزندان؛ عامل اقتدار و نیرومندی والدین

قرآن کریم، داشتن مال و فرزندان را نشانه امداد الهی و وسیله قدرتمندی و اقتدار می‌داند و می‌فرماید: «ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا؛ سپس غلبه و تسلط بر آنها را به شما باز می‌گردانیم و شما را به وسیله اموال و فرزندانی یاری می‌کنیم و از حیث نفرت، بیشتر (از آنها) قرار می‌دهیم.»

امام رضا (ع) نیز فرمودند: «تَوْفِيرِ الْوَلَدِ لِنَوَائِبِ الدَّهْرِ وَ حَوَادِثِ الْأُمُورِ؛ (از برکات ازدواج) اندوختن فرزند برای (رویارویی با) سختی‌های روزگار و پیامدهای زمانه است.»

روزی امام حسن عسکری (ع) - که به دستور معتمد عباسی در زندان به سر می‌برد - به یکی از یاران خود در زندان فرمود: آیا فرزند داری؟ عرض کرد: خیر!

امام درباره او دعا فرمود: «اللَّهُمَّ ارْزُقْهُ وَلَدًا يَكُونُ لَهُ عَضُدًا فَنِعْمَ الْعَضُدُ الْوَلَدُ؛ خدایا! به او فرزندى روزی کن که بازوی توانایی برای وی باشد؛ چراکه فرزند چه خوب بازویی است!»

سپس حضرت این شعر را خواندند:

مَنْ كَانَ ذَا عَضُدٍ يَدْرِكُ ظِلَامَتَهُ
إِنَّ الدَّلِيلَ الَّذِي لَيْسَتْ لَهُ عَضُدٌ

«هر کس که بازویی (فرزند) دارد، اگر ستمی بر او رود، فرزندش آن را می‌ستاند. ذلیل و خوار کسی است که بازو (فرزند) ندارد.»^۳

امام زین العابدین (ع) نیز در این مورد فرمود: «مِنْ سَعَادَةِ الرَّجُلِ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ يَسْتَعِينُ بِهِمْ؛ از سعادت مرد این است که فرزندانی داشته باشد تا در مشکلات به یاریش برخیزند.»

بنابراین، یکی از پایه‌های اصلی قدرتمندی، تولید ثروت و پیشرفت هر خانواده و جامعه‌ای، جمعیت آن است. در روابط خارجی، جمعیت اندک، قدرت مانور در مقابل دشمنان را کاهش خواهد داد. کشوری با جمعیت پیر و اندک، مورد طمع قدرت‌ها و مستکبرین خواهد بود، لذا موفقیت در سطوح ملی و بین‌المللی و ایستادگی

۱. اسرا/ ۶.

۲. الکافی، ج ۱۰، ص ۷۰۰.

۳. بحار الأنوار، ج ۵۰، ص ۲۷۵.

۴. وسائل الشیعة، ج ۲۱، ص ۳۵۶.

جوامع در برابر ظلم و تجاوز قدرت‌های استکباری، در گِرو گوهر ایمان و عمل جوانان فداکار است. از این رو، برخورداری هر کشوری از جوانان غیور و پُر انرژی، در امان ماندن از حمله نظامی دشمنان را در بر دارد. از طرف دیگر، جمعیت جوان، مؤمن، اهل کار و خلاق می‌تواند با نیروی فکری و قوت بدنی خود گام‌های مؤثری در رشد و تعالی خود، خانواده و جامعه بردارد.

به همین دلیل رهبر معظم انقلاب (حفظه الله)، «اقتدار ملی» را به عنوان سیاست راهبردی کشور اعلام کرده و فرمودند: «امروز سیاست جمهوری اسلامی، عبارت است از اینکه ملت ایران باید خود را قوی کند. اگر ملتی قوی نباشد و ضعیف باشد، به او زور می‌گویند. اگر ملتی قوی نباشد، باج گیران عالم از او باج می‌گیرند. اگر بتوانند به او اهانت می‌کنند. اگر بتوانند، زیر پا او را لگد می‌کنند. طبیعت دنیایی که با افکار مادی اداره می‌شود، همین است؛ هر که احساس قدرت بکند، نسبت به کسانی که در آن‌ها احساس ضعف می‌کند، زورگویی خواهد کرد.»^۱

ایشان در جای دیگر «افزایش نسل جوان» را یکی از راه‌های ایجاد اقتدار دانسته و فرمود: «افزایش نسل جوان و بزرگ بودن کشور از لحاظ جمعیت، در ایجاد اقتدار خیلی تأثیر دارد.»^۲ و «کشور بدون جمعیت جوان؛ یعنی کشور بدون ابتکار و پیشرفت و هیجان و شور و شوق. بنابراین، برنامه حیاتی تکثیر نسل باید به طور جدی دنبال و پیگیری شود.»^۳

۲. فرزندان؛ عامل سلامت و شادکامی والدین

وجود فرزندان در خانواده آثار و فواید جسمانی و روحی فراوانی برای والدین به دنبال دارد. خانواده‌هایی که صاحب فرزندان، بیش از خانواده‌های بدون فرزند از زندگی لذت می‌برند و احساس خوشبختی بیشتری می‌کنند. نتایج تحقیقات پژوهشگران نشان می‌دهد که داشتن فرزند، موجب کاهش فشارخون والدین، افزایش تمایل به یادگیری، استفاده بیشتر از قدرت تعقل، افزایش اعتمادبه‌نفس، امکان بهتر درک زیبایی‌ها، دقت بیشتر در کارهای جزئی و افزایش شادی والدین می‌گردد.^۴

به علاوه، یکی از عوامل ایجاد آرامش و افزایش شور و نشاط در زندگی، ورود فرزند به کانون خانواده است. اگرچه در آغاز جوانی، محرک انسان برای ازدواج، مسئله تمایلات نفسانی است؛ ولی آنگاه که از شدت این

۱. بیانات در حرم مطهر رضوی، ۱/۱/۱۳۹۳.

۲. بیانات در تاریخ: ۱۳/۶/۱۳۹۳.

۳. بیانات در جمع مسئولان جمعیت مامایی کشور، ۱۵/۲/۱۳۹۳.

۴. دانش خانواده و جمعیت، ص ۱۸۵.

تمایلات کاسته می‌شود، مایه دلگرمی کانون خانواده، داشتن فرزند می‌باشد. به این دلیل در تعبیر دینی، فرزندان، نور چشم والدین به شمار آمده‌اند.

قرآن کریم آنجا که «عِبَادُ الرَّحْمَنِ» (بندگان خاص خداوند) را معرفی می‌کند، یکی از خصوصیات آن‌ها را این‌گونه بیان می‌فرماید: «وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا» و آنان کسانی هستند که می‌گویند: پروردگارا! برای ما از همسران و فرزندانمان روشنی دیدگان (و نسل‌های صالح، پاک و متقی) عطا کن و ما را بر پرهیزکاران (در مسابقه به‌سوی ایمان و رهبری در اصول و فروع و معارف) پیشوا گردان!»

علامه طباطبایی (ره) در تفسیر آیه مذکور می‌نویسد: «به کسی که مایه شادی آدمی است، نور چشم و قره عین گفته می‌شود.»^۲

امام صادق (ع) نیز در سفارش به فردی که پس از سال‌ها ازدواج صاحب فرزند نشده بود، فرمود: زمانی که یکی از شما فرزند دار شدنش دیر شود، باید بگوید: «اللَّهُمَّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَحِيدًا وَحْشًا، فَيَقْصُرَ شُكْرِي عَنْ تَعَكُّرِي، بَلْ هَبْ لِي أُنْثَى وَ عَاقِبَةُ صِدْقٍ ذُكُورًا وَ إِنَاثًا، أَسْكُنُ إِلَيْهِمْ مِنَ الْوَحْشَةِ وَ أَنَسُ بِهِمْ مِنَ الْوَحْدَةِ وَ أَشْكُرْكَ عَلَى تَمَامِ النِّعْمَةِ؛ خدایا! مرا تنها و وحشت‌زده نگذار تا سپاسگزاریم از تدبیرم کمتر شود؛ بلکه محل انس و جانشینی درست از پسران و دختران را به من ببخش که از وحشت به اینان انس گیرم و از وحدت با آنان آرامش یابم و به هنگام کامل شدن نعمت، تو را سپاس گویم.»^۳

در این دعا وجود فرزند، باعث آرامش و عاملی برای دوری از وحشت و تنهایی به شمار آمده است. به این دلیل، برخی از اندیشمندان در تبیین کارکرد فرزند در کانون خانواده معتقدند که: «زندگی بدون فرزند، پژمردگی است و پس از آوردن فرزند، کانون زندگی به شکوفایی می‌رسد؛ بلکه پس از بچه‌دار شدن، زندگی دارای معنای حقیقی می‌شود و خانه به وسیله فرزند، پُر از خنده و نشاط می‌گردد.»^۴

گذراندن وقت با کودک و بازی با او یکی از بهترین لحظاتی است که می‌تواند به پدر و مادر انرژی و نشاط ببخشد.

۱. فرقان/۷۴.

۲. ترجمه المیزان، سید محمدباقر موسوی همدانی، ج ۱۵، ص ۳۳۸.

۳. الکافی، ج ۱۱، ص ۳۴۶.

۴. تاریخ فلسفه، ویل دورانت، ترجمه عباس زریاب، صص ۱۷۸ - ۱۷۹.

اهمیت این موضوع زمانی بیشتر می‌شود که پدر و مادر به سنین پیری می‌رسند و محیط خانه به آشیانه‌ای ساکت و بی‌فروغ تبدیل می‌شود و به دلیل نداشتن فرزند، مجبورند در خانه سالمندان یا گوشه خانه‌ای خاموش، عمر خود را در تنهایی و رنج سپری کنند.

۳. فرزندان؛ عامل امنیت و استحکام خانواده

یکی از مواردی که اهمیت و ارزش فرزند را نشان می‌دهد، امنیت زایی فرزندان در کانون خانواده و سطح جامعه است و فرزند آوری در تأمین نیروی امنیتی خانه و جامعه، نقش چشم‌گیری دارد؛ چراکه حفظ و حراست از خانه و کشور در برابر خطر تهاجم دشمنان و بدخواهان، توسط نیروهای جوان و نیرومند، امری بدیهی است. هنگامی که در خانه‌ای چند جوان برومند باشد، دزدان مال و ناموس، کمتر جرئت ورود به حریم آن خانه را خواهند داشت. افزون بر این، وجود فرزندان در خانه نیز موجب امنیت بنیان خانواده از فروپاشی است؛ چون وجود فرزند در کانون خانواده، مانع از بروز ناسازگاری‌ها و طلاق می‌گردد. هنگامی که زن و مرد دارای فرزند باشند، فرزندان، سپر حمایتی را در برابر طلاق برای آن‌ها فراهم می‌کنند. این سپر حمایتی، موجب حفظ و تداوم زندگی می‌گردد.^۱

فرزندان با حضور خود به عنوان سدّی محکم در مقابل سیل ویرانگر حوادث و طلاق، از حریم کانون خانواده محافظت می‌کنند.

بر اساس تحقیقات و مطالعات، امروزه یکی از علت‌های طلاق زوجین، نداشتن فرزند است. فرزند، به ویژه فرزند خردسال، به منزله پیوند بین پدر و مادر است. از این رو، بی‌فرزند بودن باعث تزلزل خانواده می‌شود؛ چراکه زندگی کم‌کم عادی می‌گردد و مشکلات نمایان‌تر می‌شود و در نتیجه، علاقه همسران به زندگی مشترک کم خواهد شد؛ ولی با حضور فرزند در کانون خانواده، جاذبه‌ها و دل‌مشغولی‌های تازه‌ای را برای والدین به ارمغان می‌آورد که همین امر، در کنار مشاهده ناتوانایی‌های نوزاد، حس مسئولیت و شفقت از سوی پدر و مادر، باعث می‌شود تمام نیرو و احساسات آن‌ها در جهت حمایت از کودک متمرکز گردد.

بنابراین، فرزند در آموزه‌های دینی به «جگرگوشه والدین» و «گل خوشبوی بهشتی»^۲ یاد شده است که والدین حاضر نیستند به راحتی آن را از دست بدهند، لذا حضور فرزند در زندگی مشترک، نقش مثبتی در استحکام و تداوم حیات خانواده دارد.

۴. فرزندان؛ سرمایه معنوی والدین

۱. مقاله: آسیب‌های اخلاقی کاهش جمعیت فرزندان، علی ملکوتی نیا، مجله مبلغان، شماره ۱۸۱.

۲. مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل، ج ۱۵، صص ۱۱۳-۱۱۲.

پیامبر اسلام (ص) فرمودند: تَنَاجَّحُوا تَكْتُمُوا فَإِنِّي أَبَاهِي بِكُمْ أَلَمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَوْ بِالسَّقَطِ! ازدواج کنید تا نسل و تعدادتان افزایش یابد؛ زیرا من روز قیامت میان امت‌های دیگر مباحثات می‌کنم حتی به یک جنین سقط شده که حاصل ازدواج باشد.»

فرزندان کلید خزائن و گنجینه‌های مادی زندگی هستند و با کار و تلاش، ثروت و برکت را به سفره‌خانه می‌آورند و علت عمده تلاش و تکاپوی والدین، رفاه، آرامش و آسایش فرزندان است؛ علاوه بر این، فرزندان سرمایه‌های گران‌قدر معنوی والدین هستند.

در متون اسلامی، از فرزند به عنوان وسیله آمرزش پدر و مادر یاد شده است. از جمله، پیامبر گرامی اسلام (ص) به ام سلمه فرمود: «إِذَا حَمَلَتِ الْمَرْأَةُ كَانَتْ بِمَنْزِلَةِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْمُجَاهِدِ بِنَفْسِهِ وَ مَالِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِذَا وَضَعَتْ كَانَ لَهَا مِنَ الْأَجْرِ مَا لَا يَدْرِي أَحَدٌ مَا هُوَ؟ لِعَظَمِهِ فَإِذَا أَرْضَعَتْ كَانَ لَهَا بِكُلِّ مَصَّةٍ كَعْدَلٍ عَتَقٍ مُّحَرَّرٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، فَإِذَا فَرَعَتْ مِنْ رَضَاعِهِ ضَرَبَ مَلَكٌ كَرِيمٌ عَلَى جَنْبِهَا وَ قَالَ: اسْتَأْنَفِيَ الْعَمَلُ؛ فَقَدْ غُفِرَ لَكَ؟ زَنِّ بَارِدَارٍ مِثْلُ رَوْزَةٍ دَارِ شَبِّ بَيِّدَارٍ وَ سِرْبَازِيٍّ اسْتِ كَهْ جَانٍ وَ مَالٍ رَا دِرْ رَاهِ پِشْرِفَتِ اسْلَامِ نَثَارِ كَنْدِ. چون کودک متولد شود، چندان اجر به مادر دهند که جز خدا کسی نداند و چون به او شیر دهد، برای هر مکیدن، ثواب آزاد کردن بنده‌ای از نسل اسماعیل دارد و چون دوران شیرخوارگی کودک پایان یابد، فرشته‌ای بزرگوار دست به پهلوی مادر زند و گوید: عملت را از سر بگیر که تمام گناهان تو آمرزیده شد.»

امام علی (ع) نیز درباره بیماری فرزند می‌فرماید: «إِنَّهُ كَفَّارَةٌ لِّوَالِدَيْهِ؛ بِيَمَارِي فِرْزَنْدِ، كَفَّارَهْ گِناهاَنِ پِدر وِ مادرش اسْت.»

در جای دیگر، نقل شده است که روزی «حسن بصری» می‌گفت: «فرزند بدچیزی است؛ حیاتش رنج می‌دهد و مرگش استخوان می‌شکند.» این سخن به سمع مبارک حضرت سجّاد (ع) رسید، حضرت فرمود: «كَذَبَ وَاللَّهِ! نِعَمَ الشَّيْءُ الْوَلَدُ؛ إِنْ عَاشَ فِدْعَاءُ حَاضِرٍ، وَ إِنْ مَاتَ فَشَفِيعٌ سَابِقٌ؛ بِهْ خِدا دروغِ گفته! فرزند، خوب چیزی است. اگر بماند، دعای نقد است و اگر بمیرد، شفاعت گری است که پیش از پدر رفته است.»

۱. بحارالانوار، ج ۱۰۰، ص ۲۲۰.

۲. همان، ص ۳۵۷، ح ۲۷۲۹۱.

۳. وسائل الشیعة، ج ۲۱، ص ۴۵۱.

۴. مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل، ج ۱۵، ص ۱۱۲.

همچنین، پیامبر گرامی اسلام (ص) فرمود: «الْوَلَدُ كَبِدُ الْمُؤْمِنِ إِنْ مَاتَ قَبْلَهُ صَارَ شَفِيعاً، وَإِنْ مَاتَ بَعْدَهُ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لَهُ فَيَغْفِرُ لَهُ!» فرزند، [پاره] جگر مؤمن است. اگر زودتر از پدر بمیرد، شفیع پدر شود و اگر دیرتر بمیرد، برای پدر، طلب آمرزش کند و خدا او را (به واسطه دعای فرزند) بیامزد.

امام صادق (ع) فرمود: جبرئیل (در باره ارزش فرزندان امت اسلام) در خطاب به پیامبر گرامی اسلام (ص) گفت: «إِذَا بَكَى أَحَدُهُمْ فَبُكَاءُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَى أَنْ يَأْتِيَ عَلَيْهِ سَبْعُ سِنِينَ فَإِذَا جَازَ السَّبْعُ فَبُكَاءُهُ اسْتِغْفَارٌ لَوَالِدَيْهِ إِلَى أَنْ يَأْتِيَ عَلَى الْحَدِّ فَإِذَا جَازَ الْحَدَّ فَمَا أَتَى مِنْ حَسَنَةٍ فَلِوَالِدَيْهِ وَمَا أَتَى مِنْ سَيِّئَةٍ فَلَا عَلَيْهِمَا!» هرگاه یکی از آنان گریه کند، گریه‌اش تا هفت سالگی «لا اله الا الله» است و وقتی از هفت سالگی گذشت، گریه‌اش تا بلوغ آمرزش‌خواهی برای والدین است و چون از بلوغ گذشت، هر کار نیکی که انجام دهد، به نفع پدر و مادرش باشد و هر کار ناشایستی که انجام دهد، به زیان آنان (والدین) نخواهد بود.

از روایات گفته‌شده معلوم می‌شود که فرزندان، سرمایه معنوی والدین در دنیا و آخرت به شمار می‌آیند؛ به گونه‌ای که وجود آن‌ها باعث جلب آمرزش و نزول رحمت الهی می‌گردد. بر اساس روایات دعای فرزند در حق والدین در این دنیا مستجاب و شفاعتشان برای ایشان در آخرت پذیرفته خواهد شد.^۳

بنابراین اگر کشورهای غربی می‌خواهند به طرق مختلف جلوی رشد جمعیت کشور ما را بگیرند برای این است که می‌خواهند، خانواده‌های ایرانی اقتدار و امنیت و آرامش و شادابی و نشاط خود را از دست بدهند و از دورن تهی گردند و خانواده‌های ایرانی باید برخلاف میل و برنامه‌های تخریبی آنان عمل کرده و در جهت رشد و افزایش جمعیت اقدام نمایند.

۱. همان.

۲. الکافی، ج ۶، ص ۵۳.

۳. الخرائج و الجرائح قطب راوندی، ص ۲۸۵.